

מסורת הש"ס

א [תוספתא ס"ו] ו [תוספתא ס"ז] ו [תוספתא ס"ח] ו [תוספתא ס"ט] ו [תוספתא ס"י] ו [תוספתא ס"יא] ו [תוספתא ס"יב] ו [תוספתא ס"יג] ו [תוספתא ס"יד] ו [תוספתא ס"טו] ו [תוספתא ס"טז] ו [תוספתא ס"יז] ו [תוספתא ס"יח] ו [תוספתא ס"יט] ו [תוספתא ס"כ]

המגרש פרק תשיעי גיטין

פג.

עין משפט
גז מוצה

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ס"י ס"יא ס"יב ס"יג ס"יד ס"טו ס"טז ס"יז ס"יח ס"יט ס"כ

אף לשמעון מהו. נראה דלף לראובן נמי מספקא ליה: ועמדה ונישאת לזה שנאסרה עליו לא נמצא גמ במ"א. ואלה והלאה אין נשואין מלין שהרי אסורה עליו משום איסור אשת איש ומאי שנא מדתניא בתוספתא על מנת שלא תינשא לאבא ולאבין ה"ו

אמרי לה חוץ מראובן ושמעון וחור ואמר אף לשמעון מהו אם מימינו לומר היכא דחור ואמר לשמעון ולא אמר אף דוקא לשמעון קאמר הכא מאי כיון דאמר אף ודאי המירה לשימיה דהאי אף לראובן קאי וע"ג ללא הוכיח שמו: או דלמא. לשמעון ולא לראובן והאי אף אכילי עלמא קאי: ענה. הריס קולו. כל עניה הכתובה בתורה הכמת קול היא: כרי שכלס וו. אחר גירושיה: וינס לאחיו. של אמו האיש שנאסרה עליו בגירושין: עוקר דבר. מלת ינוס שאסורה להתייבס לו: שאין זו כתיבות. האמורה בתורה שלא אמרה תורה כתיבות העוקר דבר מן התורה: סבורם בניו לבינה. והרי אכתי אגדא ביה ליאסר על אמו הכי: לא נמצא גמ בעל למפרע. שהרי אמר לה על מנת שלא תנשאי לפלוני: ובניה מן האלמעי ממורין: שאין זו כתיבות. לא אמרה תורה כתיבות המביא את יצראל לדי פסול: לא נמצא אלמנה. אלל כהן זה דהא לגביה לא איגדשה: גרושה אלל כל אדם. ועל ידי דא גירושין שבה אסרה הכתובה עליו כדאמרינן (ע"ל) גרושה מאסרה לכו אסורה לכהונה: וק"ו. והרי דברים ק"ו שאמה למד היינו שלפני מיתת המגרש מהא אסורה לכל מפני דא אישות שבה: ומה. איסור גרושה שהוא קל דלמא אלל נלאו בעלמא מניני שאסורה על כהן זה שהיא אלמנה אלל מפני דא גירושין שבה: אשם איש שהיא חמורה. אינו דין שתאסר אלל מי שהחירו אלל מפני דא אישות שבה: אין משיבין אם הארי לאסר מיסה. אם היה קיים שמה יחזיר לנס משבה: איס לכו פירכא. כדמפרש ואלו לקמיה דהר פיעתא דברייתא: איסו עקר. כלומר וכי הוא עוקרו ממש הרי נעקר מאלו בגרממו של זה. עוקר משמע העושה איסור בידים ויבומן הללו אינן מוטלין עליו לבינה שיהא הוא עוקרן: גם אסיו לא ישא. שלא יוכל האב ליבס את בנו: פיינו פירכא. דאמר רבא לכולהו איס להו פירכא: ובמאי מוקי ר"ש פלוגתא דר"א ורבנן: אי כחוץ מישרע שרי גמ רבי אליעזר. להתייבס לו מאחר שניסח לאחר ונתקא מאישות הרשעון לגמרי: אלל בעל מנס. מוקי לה דכיון דמתנה הוא ולא איתקיים נתנא גמ בטל למפרע וקיימא כאיסור אשת איש: סבורה וקדשים. אסורין לישראל ומותרין לכהנים: עריות. בתו ואחיות: כאישות קאמרינן. ואסרה ע"י קידושין: אשם איש.

גליון הש"ס

גמ' אלא ספקיה בת ארזו לא ישא. פי' יבמות דף ג' ע"ב תוס' ד"ה ספק א"ב: שם אלא ספקיה בת ארזו בה היינו שריבא. לא יבמי להטין דאיש המזונה בהם לא טעלה לפני לייסם ולא היו עקרים משאי' כמלאי דופלה לפני לייסם דהא הטת המירה גם כאלל דהיא לו לייסם דלא יעקר המלאי ומבטל הטת וכמיש' תוס' לעיל דמיה' אשת טעולה למה דלא דמי למהות אשה דלמכו לא היו עושה עד שתבעל ומה כיון דתוקיה לו ואעפ"כ אינו יכול לייסם מתחת מלאו זהו הרי גרם עקרת המלה ולע"ג: שם ה"ה ו"א וכו' תמיה לו על השמעת התוספתא לראשונים ואחרונים את זאת מה ש"ס לרין כדאמר מן משנה ט"ז כ"ט פליגי דהטת כבר וזה קיימא כפירוש דבנשאת לאחר דתורתא ארזי גם ליה העובד סוכניו לכשימיר: והואל סוכניו מספקא:

מאי דאמר שרא לראובן מהו לראובן והוא הדין לשמעון והאי דקאמר לראובן משום דפתח ביה או דלמא לראובן דוקא ואם תמצא לומר לראובן דוקא לשמעון ימרו לשמעון והיה לראובן והאי דקאמר שמעון משום דסליק מיניה או דלמא לשמעון דוקא בעי רב אשי אף לשמעון מהו אף אראובן קאי או דלמא אף אעלמא קאי יתיקו: ת"ר ללאחר פטירתו של ר"א נבנסו ארבעה וקנים להשיב על דבריו אלו הן ר"ב ויסי הגלילי ור"ט ורבי אלעזר בן עזריה ור"ע ענה ר"ט ואמר הרי שהלכה זו ונישאת לאחיו של זה שנאסרה עליו ומת בלא בנים לא נמצא זה עוקר דבר מן התורה הא למדת שאין זה כריתות ענה רבי יוסי הגלילי ואמר היכן מצינו אסור לזה ומותר לזה האסור אסור לכל והמותר מותר לכל הא למדת שאין זה כריתות ענה רבי אלעזר בן עזריה ואמר כריתות דבר הכורת בינו לבניה הא למדת שאין זה כריתות ענה ר"ע ואמר הרי שהלכה זו ונישאת לאחד מן השוק והיו לה בנים ונתארמלה או נתגרשה ועמדה ונישאת לזה שנאסרה עליו לא נמצא גמ בטל ובניה ממזרים הא למדת שאין זה כריתות דבר אחר הרי שהיה זה שנאסרה עליו כהן ומת המגרש לא נמצאת אלמנה אצלו וגרושה אצלו כל אדם וק"ו מה גרושה שהיא קלה אסורה בשביל צד גירושין שבה אשת איש שהיא חמורה לא כ"ש הא למדת שאין זה כריתות אמר להן רבי יהושע אין משיבין את הארי לאחר מיתה אמר רבא כולהו אית להו פירכא לכו מדר' אלעזר בן עזריה דלית ליה פירכא חניא נמי הכי ו"א ד יוסי רואה אני את דברי ר' אלעזר בן עזריה מדברי כולן: אמר מר ענה ר"ט ואמר הרי שהלכה זו ונישאת לאחיו של זה שנאסרה עליו ומת בלא בנים לא נמצא זה עוקר דבר מן התורה עוקר איהו עקר אלא מתנה לעקור דבר מן התורה מתנה מי קאמר לה לא סגי לה דלא מינסבא ליה לאחיה דהוא גברא אלא גורם לעקור דבר מן התורה גורם. אלא מעתה בת אחיו לא ישא שמה ימות בלא בנים ונמצא גורם לעקור דבר מן התורה. היינו פירכא ובמאי אילימא בחוץ משרא שרא ר"א דתניא * * * * * דתניא * * * * * מפלוני והלכה וניסת לאחד מן השוק ונתארמלה או נתגרשה שמתרת לזה שנאסרה עליו אלא בעל מנת ענה ר' יוסי הגלילי ואמר היכן מצינו אסור לזה ומותר לזה האסור אסור לכל והמותר מותר לכל ולא והרי תרומה וקדשים שאסורה לזה ומותרת לזה באיסור אשה קא אמרינן והרי עריות באישות קאמרינן הרי אשת איש היינו פירכא ובמאי אילימא בעל מנת הרי יהותרת אצלו בזנות אלא בחוץ ענה ר"ע ואמר הרי שהלכה זו ונישאת לאחד מן השוק והיו לה בנים ונתארמלה או נתגרשה ועמדה ונישאת לזה שנאסרה עליו לא נמצא גמ בטל ובניה ממזרין אי הכי ככולה תנאי דעלמא נמי לא תנסיב דלמא לא מקיימא ליה לתנאה ונמצא גמ בטל ובניה ממזרין היינו פירכא ובמאי אילימא בחוץ משרא שרא ר"א דתניא מודה היה ר"א במגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני והלכה ונישאת לאחד מן השוק ונתארמלה או נתגרשה שמתרת לזה שנאסרה עליו אלא בעל מנת דבר אחר הרי שהיה זה שנאסרה עליו כהן ומת המגרש לא נמצאת אלמנה אצלו וגרושה אצלו כל אדם וקל וחומר ומה גרושה שהיא קלה אסורה משום צד גירושין שבה אשת איש חמורה לא כל שכן ובמאי אילימא בעל מנת הרי

מותרת לבעלה ואסורה לכל אדם: פיינו פירכא. דקאמר רבא לעיל: כרי סופרה אללו כונס. דהא על מנת שלא תנשאי הוא דקאמר לה וקיימא זה מותרת לכל: אלל בחוץ. מוקי רבי יוסי הגלילי לפלוגתא דר"א הילכך פריך ליה הא שאסורה עליו לגמרי דלגביה לא איגדשה: הרי